



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Alexandra Krysla a soudkyň Mgr. Miroslavy Kašpírkové a Mgr. Jany Komínkové v právní věci **žalobce: V. M.**, nar. ..., státní příslušnost Ukrajina, v České republice bytem H. 1115/3, P., *zastoupený Mgr. Martinem Jančou, advokátem se sídlem Mikulášské náměstí 11, Plzeň*, proti **žalovanému: Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem nám. Hrdinů 1634/3, Praha 4, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25.6.2015, čj. MV-45659-3/SO/sen-2015,

t a k t o :

- I. Žaloba se z a m í t á.
- II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í

I. Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 25.6.2015, čj. MV-45659-3/SO/sen-2015 (*dále jen „napadené rozhodnutí“*), kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzené rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky (*dále jen „prvostupňový správní orgán“*) ze dne 28.1.2015, čj. OAM-15170-39/DP-2014 (*dále jen „prvostupňové rozhodnutí“*), jímž byla zamítnuta žádost žalobce o prodloužení platnosti k dlouhodobému pobytu na území České republiky za účelem podnikání – účast v právnické osobě podle § 44a odst. 3 ve spojení s § 35 odst. 3, § 37 odst. 2 písm. b) a § 46 odst. 7 písm.

e) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (*dále jen „ZPC“ nebo „zákon o pobytu cizinců“*). Žalobce požadoval náhradu nákladů řízení.

2. Usnesením zdejšího krajského soudu ze dne 30.10.2015, čj. 57 A 101/2015-29, byl žalobě přiznán odkladný účinek.

II. Důvody žaloby

3. Žalobce s napadeným rozhodnutím zásadně nesouhlasil a považoval jej za nezákonné, nepřiměřené a nesprávné, přehnaně formalistické, vůči žalobci nepřiměřeně tvrdé a je nedostatečně opřeno o objektivní odůvodnění.

4. Žalobu žalobce odůvodnil tím, že kromě námitek uvedených v odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí uvádí, že je zde v postupu prvostupňového správního orgánu možné spatřovat zřejmou účelovost ve vztahu k žalobci a jeho pobytu na území České republiky, neboť má i nadále za to, že je napadené rozhodnutí postaveno na zcela subjektivním a velmi přísném posouzení věci. Žalobce měl za to, že na území ČR plní účel, pro který mu bylo původně vízum uděleno, tj. podniká. V této souvislosti připouštěl, že v nelehké podnikatelské pozici mu v období vleklé hospodářské recese vznikly určité nedoplatky avšak nikoliv ve značné výši. Žalobce se snaží vzniklé nedoplatky splácet dle svých možností. V současné době se podniká již lépe a snahou žalobce je uhradit staré závazky co možná nejdříve. Pokud nebude moci dále podnikat na území ČR, těžko bude moci splatit své závazky. Bližším a nikoli pouze formalistickým posouzením případu žalobce měl a mohl žalovaný dospět k jiným závěrům. Žalobce na území ČR s výjimkou menších finančních nedoplatek, které hodlá uhradit (má již přislíbenou pomoc od své přítelkyně) řádně plní veškeré své povinnosti a chová se zcela v souladu se zákonem. Žalovaný však bez jakéhokoli odůvodnění dostatečně nezkoumal veškeré okolnosti projednávané věci a bez přihlédnutí k výše uvedeným skutečnostem rozhodl zcela v neprospěch žalobce.

5. Žalobce tak shledával pochybení správního orgánu v tom, že je napadené rozhodnutí správního orgánu zcela nepřiměřené z hlediska jeho dopadu do soukromého a rodinného života žalobce, pro kterého podnikatelská a pracovní činnost vykonávaná na území ČR znamená jediný finanční příjem. Žalobce nemá na Ukrajině již žádné vazby a žije se svou přítelkyní, občankou ČR, když spolu plánují založení rodiny.

III. Vyjádření žalované k žalobě

6. Žalovaná navrhovala zamítnutí žaloby s odkazem na odůvodnění napadeného rozhodnutí. Doplnila, že tvrzení o tom, že žalobce žije na území České republiky s přítelkyní, občankou České republiky, se kterou plánují založení rodiny, je tvrzením, které žalobce uplatnil až nyní v žalobě.

IV. Vyjádření účastníků při jednání soudu

7. O věci samé rozhodl soud po provedeném jednání soudu. Žalovaná svoji neúčast omluvila a souhlasila, aby soud jednal bez její přítomnosti. Soud tedy jednal ve smyslu § 49 odst. 3 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, (*dále jen „s.ř.s.“*) bez přítomnosti žalované. Vycházel přitom z obsahu soudního spisu a správního spisu.

8. Právní zástupce žalobce setrval na argumentaci z žaloby. Žalobce se vyjádřil osobně a uvedl, že v České republice podniká, má zaměstnance. Není pravda, že by měl dluh u okresní správy sociálního zabezpečení. Připustil, že má dluh vůči finanční správě, který vznikl, když mu nebyly zaplaceny faktury a nemohl jej splatit, neboť mu nebylo finančním úřadem umožněno splácet jej podle splátkového kalendáře. Nyní se mu v podnikání daří a dluh bude zaplacen. Má zde přítelkyni, se kterou řeší sňatek a rodinu. Zástupce žalobce opravil tvrzení uvedené v žalobě, že se jedná o občanku ČR, a uvedl, že se jedná o cizinku, která má na území České republiky povolen trvalý pobyt.

V. Posouzení věci krajským soudem

Z čeho soud vycházel

9. Při přezkoumání napadeného rozhodnutí soud vycházel podle § 75 odst. 1 s.ř.s. ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, podle § 75 odst. 2 s.ř.s. přezkoumal napadený výrok rozhodnutí v mezích žalobou včas uplatněných žalobních bodů, neshledal při tom vady podle § 76 odst. 2 s.ř.s., k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti.

10. Žaloba není důvodná.

Právní hodnocení

A.

11. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 27.7.2007, čj. 8Afs 75/2005-130 uvedl: „*Je-li rozhodnutí žalovaného správního orgánu řádně odůvodněno, je z něho zřejmé, proč žalovaný nepovažoval právní argumentaci účastníka řízení za důvodnou a proč jeho odvolací námitky považoval za liché, mylné nebo vyvrácené, shodují-li se žalobní námitky s námitkami odvolacími a nedochází-li krajský soud k jiným závěrům, je přípustné, aby si krajský soud správné závěry se souhlasnou poznámkou osvojil.*“ V daném případě se krajský soud plně ztotožnil se závěry učiněnými prvostupňovým správním orgánem v odůvodnění prvostupňového rozhodnutí a žalovanou v odůvodnění napadeného rozhodnutí, jak bude dále uvedeno, proto na počátku vyložení svých závěrů citoval z uvedeného rozsudku Nejvyššího správního soudu.

B.

12. Žalobce pobýval na území České republiky na základě povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání – účast v právnické osobě od 30.5.2012 do 30.5.2014. Dne 9.4.2014 podal žádost o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky za účelem podnikání – účast v právnické osobě, obchodní společnosti WEB PLANET s.r.o., se sídlem Plzeň, Na Roudné 857/80.

13. Doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu lze v souladu s § 44a odst. 1 ZPC opakovaně prodloužit, v daném případě na dobu uvedenou v § 44 odst. 4 písm. i) ZPC. Podle § 44a odst. 3 věty druhé ZPC *na prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu se § 35 odst. 2 a 3, § 36, § 46 odst. 3, § 46 odst. 7 a 8 a § 47 vztahuje obdobně*. Podle § 35 odst. 3 ZPC *dobu pobytu na území na vízum k pobytu nad 90 dnů nelze prodloužit, pokud ministerstvo shledá důvod pro zahájení řízení o zrušení platnosti tohoto víza (§ 37)*. Pole § 37 odst. 2 písm. b) ZPC *ministerstvo zruší platnost víza nad 90 dnů, jestliže cizinec přestal splňovat některou z podmínek pro udělení víza*.

14. Podle § 46 odst. 7 písm. e) ZPC *je k žádosti o vydání povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání cizinec povinen předložit: Jde-li o cizince, který je statutárním orgánem obchodní společnosti anebo družstva nebo jeho členem, dále potvrzení příslušného finančního úřadu o tom, že tato obchodní společnost nebo družstvo nemá vymahatelné nedoplatky, a potvrzení okresní správy sociálního zabezpečení o tom, že tato obchodní společnost nebo družstvo nemá splatné nedoplatky na pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti včetně penále*.

15. Žalobce byl během správního řízení opakovaně vyzván k předložení potvrzení okresní správy sociálního zabezpečení o tom, že obchodní společnost WEB PLANET s.r.o., jejímž byl v té době jediným jednatelem, nemá splatné nedoplatky na pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti včetně penále (výzvy ze dne 11.4.2014 a ze dne 12.5.2014, prodloužení lhůty k doložení dokladů ze dne 26.5.2014, ze dne 27.6.2014 a ze dne 30.7.2014). Opakovaně byl upozorněn, nedoloží-li požadované potvrzení, že bude žádost zamítnuta. Prvostupňovým správním orgánem bylo následně zjištěno (sdělení OSSZ Plzeň-město ze dne 15.10.2014), že okresní správa sociálního zabezpečení eviduje u společnosti WEB PLANET s.r.o. ke dni 15.10.2014 dluh na pojistném ve výši 40.505,14 Kč a penále ve výši 8.502,86 Kč. Rozhodnutí o povolení zaplacení tohoto dluhu ve splátkách ze dne 18.6.2014 bylo ke dni 25.8.2014 zrušeno z důvodu neplacení splátek.

16. Po shromáždění podkladů rozhodnutí vyzval prvostupňový správní orgán žalobce v souladu s § 36 odst. 3 správního řádu výzvou ze dne 30.10.2014 k seznámení s podklady pro vydání rozhodnutí. Výzvu žalobce osobně převzal dne 12.11.2014, ale možnosti seznámit se s podklady pro vydání rozhodnutí do vydání prvostupňového rozhodnutí nevyužil. Dne 15.12.2014 pouze doložil oznámení, že z důvodu návštěvy rodičů se budete do 10.1.2015 zdržovat na území Ukrajiny.

17. Prvostupňový správní orgán vydal rozhodnutí dne 28.1.2015, kterým v souladu s § 44a odst. 3 ve spojení s § 35 odst. 3 s § 37 odst. 2 písm. b) a v návaznosti na § 46 odst. 7 písm. e) ZPC žádost žalobce o prodloužení platnosti povolení dlouhodobého pobytu za účelem účasti

v právnické osobě zamítl. Důvodem byla skutečnost, že společnost WEB PLANET s.r.o., jejímž byl žalobce statutárním orgánem, má vůči okresní správně sociálního zabezpečení splatné nedoplatky na pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti včetně penále. Zcela správně proto prvostupňový správní orgán dospěl k závěru, že žalobce nesplňuje podmínky stanovené § 44a odst. 3 ve spojení s § 46 odst. 7 písm. e) ZPC pro prodloužení povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání – účasti v právnické osobě.

18. Nadto prvostupňový správní orgán uvedl, že žalobce v průběhu správního řízení (tj. od 9.4.2014 do vydání prvostupňového rozhodnutí) nebyl schopen doložit ani potvrzení příslušného finančního úřadu o tom, že společnost WEB PLANET s.r.o. nemá vymahatelné nedoplatky vůči finančnímu úřadu. Dne 24.9.2014 pouze doložil protokol o ústním jednání ze dne 16.9.2014, dle kterého má společnost WEB PLANET s.r.o. k 16.9.2014 vůči finančnímu úřadu nedoplatky ve výši cca 200.000 Kč a žalobce se zavázal hradit nedoplatky minimálně v částce 5.000 Kč měsíčně. Do vydání prvostupňového rozhodnutí však žalobce nedoložil potvrzení o bezdlužnosti společnosti WEB PLANET s.r.o. vůči finančnímu úřadu. Prvostupňový správní orgán s odkazem na § 2 odst. 4 správního řádu uvedl, že má za to, že žalobce není schopen, a to opakovaně, dostát svým závazkům vůči orgánům státní správy v České republice a v takovém případě je postaven veřejný zájem jednoznačně nad zájmem jednotlivce. Je ve veřejném zájmu, aby platné právní předpisy byly dodržovány a aby se na území České republiky zdržovali pouze cizinci, kteří je dodržují.

19. Žalobce podal proti prvostupňovému rozhodnutí blanketní odvolání, které doplnil tím, že uvedl, že považuje prvostupňové rozhodnutí za vadné a dle § 80 odst. 2 správního řádu se domáhá zrušení celého rozhodnutí.

20. Žalovaná v odůvodnění napadeného rozhodnutí zrekapitulovala průběh prvostupňového správního řízení a skutkové zjištění učiněné prvostupňovým správním orgánem a ztotožnila se se závěrem prvostupňového správního orgánu o existenci skutečnosti naplňující podmínku pro zamítnutí žádosti o prodloužení povolení dlouhodobému pobytu podle § 44a ZPC a neprodloužení platnosti povolení dlouhodobému pobytu podle § 44a odst. 3 ve spojení s § 35 odst. 3 ve spojení s § 37 odst. 2 písm. b) a ve spojení s § 46 odst. 7 písm. e) ZPC, neboť „účastník řízení nesplnil podmínku stanovenou § 46 odst. 7 písm. e) zákona č. 326/1999 Sb. V průběhu řízení o žádosti bylo zjištěno, že obchodní společnost WEB PLANET s.r.o., již je účastník řízení jednatelem, má vymahatelné nedoplatky vůči příslušnému finančnímu úřadu, a dále má rovněž splatné nedoplatky vůči orgánům správy sociálního zabezpečení na pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti včetně penále.“ Rovněž se závěrem žalované se zdejší krajský soud ztotožňuje. V řízení o žádosti žalobce bylo zjištěno, že žalobce nesplnil podmínku stanovenou § 46 odst. 7 písm. e) ZPC, neboť jde o cizince, který byl v době rozhodování o žádosti žalovanou statutárním orgánem obchodní společnosti WEB PLANET s.r.o., a nepředložil potvrzení okresní správy sociálního zabezpečení o tom, že tato obchodní společnost nemá splatné nedoplatky na pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti včetně penále, resp. bylo zjištěno, že ke dni 15.10.2014 činil dluh této společnosti na pojistném 40.505,14 Kč a penále 8.502,86 Kč. Z tohoto důvodu nemohlo být žádosti žalobce vyhověno a zcela

v souladu s ustanoveními zákona o pobytu cizinců citovanými oběma správními orgány byla předmětná žádost žalobce zamítnuta. Není proto důvodným obecné tvrzení žalobce v žalobě, že je napadené rozhodnutí „nezákonné, nesprávné, přehnaně formalistické, vůči žalobci nepřiměřeně tvrdé.“

21. Žalobce v žalobě uvedl, že „na území ČR s výjimkou menších finančních nedoplatků, které hodlá uhradit (má již přislíbenou pomoc od své přítelkyně) řádně plní veškeré své povinnosti a chová se zcela v souladu se zákonem. Žalovaný však bez jakéhokoli odůvodnění dostatečně nezkoumal veškeré okolnosti projednávané věci a bez přihlédnutí k výše uvedeným skutečnostem rozhodl zcela v neprospěch žalobce.“ Z odůvodnění prvostupňového rozhodnutí i napadeného rozhodnutí je však zcela zřejmé, co bylo důvodem zamítnutí žádosti žalobce, že jím bylo nesplnění podmínky stanovené pro prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu žalobce na území České republiky za účelem podnikání – účasti v právnické osobě, a to podmínky stanovené v § 46 odst. 7 písm. e) ZPC, kde je stanoveno, že musí cizinec, který je statutárním orgánem obchodní společnosti předložit potvrzení okresní správy sociálního zabezpečení o tom, že tato obchodní společnost nemá splatné nedoplatky na pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti včetně penále. Správními orgány učiněné zjištění, že tomu tak v případě žalobce není, tedy že má společnost, jejímž je žalobce jednatelem, splatné nedoplatky na pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti včetně penále, žalobce ve správním řízení ani v žalobě nezpochybňoval, netvrdil opak ani nepředložil potvrzení, že tomu tak není. Nelze proto tvrdit, jak to činí žalobce v žalobě, že „je napadené rozhodnutí nedostatečně opřeno o objektivní odůvodnění“. K tvrzení žalobce, že řádně plní veškeré své povinnosti, je vhodné uvést přílehlavou citaci z odůvodnění napadeného rozhodnutí, kde žalovaná uvedla, že „správní orgány musí dbát, aby bylo přijaté řešení v souladu s veřejným zájmem, a aby odpovídalo okolnostem daného případu. Vzhledem k tomu, že účastník řízení nebyl schopen dostát svým závazkům vůči orgánům státní správy, nevyužil ani opakovaně prodlužované lhůty ke splnění svých závazků a k doložení této skutečnosti správnímu orgánu I. stupně, má Komise za to, že je v tomto případě nutné zdůraznit veřejný zájem ČR, aby se na jejím území zdržovali pouze ti cizinci, kteří platné právní předpisy dodržují.“

22. Prvostupňový správní orgán a žalovaná byly při rozhodování o žádosti žalobce povinny jako správní orgány postupovat ve smyslu § 2 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) v souladu se zákony a ostatními právními předpisy, jakož i mezinárodními smlouvami, které jsou součástí právního řádu (dále jen „právní předpisy“). Zákonodárce v ustanovení § 46 odst. 7 písm. e) ZPC zcela jasně vyjádřil podmínku, na jejímž splnění je nutno při rozhodování o žádosti o udělení, resp. prodloužení, dlouhodobého pobytu na území České republiky trvat. Podmínkou je neexistence splatných nedoplatků na pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti včetně penále společnosti, jejímž je žadatel statutárním orgánem. Pokud žalobce tuto podmínku nesplnil, nebylo možné jeho pobyt na území prodloužit. V rozhodování správních orgánů proto nelze spatřovat „zřejmou účelovost ve vztahu k žalobci a jeho pobytu na území České republiky“, jak namítá v žalobě žalobce. Správní orgány zcela správně posuzovaly splnění podmínky pro prodloužení dlouhodobého pobytu žalobce na území České republiky stanovené v § 46 odst. 7 písm. e) ZPC a vycházely při tom ze sdělení

OSSZ Plzeň-město ze dne 15.10.2014. Není proto důvodné tvrzení žalobce v žalobě, že by „bližším a nikoli pouze formalistickým posouzením případu žalobce měl a mohl žalovaný dospět k jiným závěrům.“

23. Uvádí-li žalobce v žalobě, že měl za to, že na území ČR plní účel, pro který mu bylo původně vízum uděleno, tj. podniká, pak soud uvádí, že v daném řízení o žádosti žalobce o prodloužení povolení k dlouhodobému pobytu nebylo zpochybňováno dosavadní plnění účelu pobytu žalobcem. Žádosti nebylo vyhověno proto, že žalobce nesplnil jednu z podmínek stanovených zákonem o pobytu cizinců pro dlouhodobý pobyt na území za účelem podnikání – účasti v právnické osobě, a to podmínku stanovenou v § 46 odst. 7 písm. e) ZPC, jak již bylo uvedeno.

24. V žalobě žalobce uváděl, že „se snaží vzniklé nedoplatky splácet dle svých možností. V současné době se podniká již lépe a snahou žalobce je uhradit staré závazky co možná nejdříve. Pokud nebude moci dále podnikat na území ČR, těžko bude moci splatit své závazky.“ Při jednání soudu však tvrdil, že nemá žádný dluh vůči okresní správě sociálního zabezpečení. Takto vznesený žalobní bod je nutno pokládat za žalobní bod opožděný, neboť byl žalobcem nově uplatněn až při ústním jednání soudu. Podle § 71 odst. 2, věty druhé a třetí, s. ř. s. žalobce může v žalobě formulované žalobní body kdykoli za řízení omezit, tzn. určitý žalobní bod vypustit nebo zúžit námitky v něm uvedené; rozšířit žalobu na dosud nenapadené výroky rozhodnutí nebo ji rozšířit o další žalobní body však může jen ve lhůtě pro podání žaloby. Vzhledem ke skutečnosti, že řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu je ovládáno výše popsanou zásadou koncentrace a žalobce shora specifikovanou žalobní námitku neučinil součástí podané žaloby, ale nově ji uplatnil až při ústním jednání soudu (po uplynutí zákonné lhůty pro rozšíření žaloby o nové žalobní body), soud se nemohl uvedenou žalobní námitkou zabývat a z tohoto pohledu přezkoumávat zákonnost žalobou napadeného rozhodnutí.

25. Nepodstatné je rovněž tvrzení žalobce při jednání soudu, že má toliko dluh vůči finanční správě, který vznikl, když mu nebyly zaplaceny faktury a nemohl jej splatit, protože mu nebyl stanoven splátkový kalendář. Jak bylo výše uvedeno, důvodem neprodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu žalobce na území České republiky byla existence dluhu vůči okresní správě sociálního zabezpečení, tedy nesplnění podmínky stanovené v § 46 odst. 7 písm. e) ZPC. Žalobcem tvrzený dluh vůči finanční správě České republiky jen dokresluje, že žalobce v průběhu dosavadního povoleného dlouhodobého pobytu na území České republiky řádně neplnil veškeré své povinnosti a nechoval se zcela v souladu se zákonem, ačkoliv v žalobě tvrdí opak.

C.

26. Rovněž tvrzení žalobce v žalobě o tom, že nemá na Ukrajině žádné vazby a žije se svou přítelkyní (občankou ČR, resp. cizinkou mající povolen trvalý pobyt na území), se kterou plánují založení rodiny, je tvrzením uplatněným žalobcem až v žalobě. Prvostupňový správní orgán ani žalovaná se proto s tímto tvrzením žalobce v souvislosti s posouzením přiměřenosti zásahu rozhodnutí do soukromého a rodinného života žalobce nemohly vypořádat.

27. Podle § 37 odst. 2 ZPC *ministerstvo pobyt zruší, popřípadě neprodlouží, pokud toto rozhodnutí bude přiměřené zejména z hlediska dopadu do soukromého a rodinného života.*

28. Prvostupňový správní orgán při posuzování přiměřenosti dopadu rozhodnutí do soukromého a rodinného života žalobce hodnotil zejména důvod pro neprodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu, účel tohoto pobytu, délku pobytu na území ČR a žalobcovy rodinné poměry. Vycházel z toho, co žalobce uvedl v žádosti, tzn. že je svobodný, nemá děti a jeho rodiče žijí na území Ukrajiny. V České republice nemá dle údajů v žádosti a v cizineckém informačním systému žádné rodinné příslušníky. Rodinné vazby tak má na území Ukrajiny. Vycházel z toho, že je žalobce na území ČR od června 2009, proto učinil závěr, že se nejedná o dobu, která by vedla k vybudování pevných socio-kulturních vazeb v ČR a zároveň se nejedná o dobu, která by s sebou nesla zpřetrhání rodinných či socio-kulturních vazeb se zemí původu, kterou žalobce navštěvuje, a to jednak podle cestovního pasu, jednak podle svého vyjádření ze dne 15.12.2014, kde uvedl, že v období od 18.12.2014 do 10.1.2015 bude na návštěvě rodičů. Na základě uvedeného prvostupňový správní orgán zcela správně dovodil, že vztahy žalobce s rodiči nejsou nijak narušeny a tudíž má na Ukrajině uspokojivé rodinné zázemí. Prvostupňový správní orgán doplnil, že žádné z práv uvedených v Listině základních práv a svobod nezakládá nárok cizince na pobyt na území České republiky, neboť takové právo je dáno pouze občanům České republiky. Stejně tak neexistuje ústavně zaručené právo cizinců na pobyt na území České republiky, neboť je věcí suverénního státu, za jakých podmínek připustí pobyt cizího státního příslušníka, s ohledem na vlastní zájmy, na svém území. Soud se zcela ztotožňuje s prvostupňovým správním orgánem, že na základě výše uvedených skutečností nelze považovat rozhodnutí o neprodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za nepřiměřené z hlediska dopadu do soukromého a rodinného života žalobce. Obdobně shrnula poměry žalobce žalovaná v odůvodnění napadeného rozhodnutí. Soud k tomu dodává, že posouzení dopadu rozhodnutí do soukromého a rodinného života žalobce a v té souvislosti oběma správními orgány konstatovaný skutkový stav odpovídá obsahu správního spisu. Ve správním řízení žalobce neuváděl nic o své přítelkyni na území České republiky a plánované svatbě a rodině. Proto soud shledal hodnocení dopadu rozhodnutí do soukromého a rodinného života žalobce správními orgány obou stupňů jako zcela odpovídající skutkovému stavu v době jejich rozhodování. Pokud žalobce spatřuje nepřiměřenost rozhodnutí v tom, že pro něj podnikatelská a pracovní činnost vykonávaná na území ČR znamená jediný finanční příjem, pak je nutno konstatovat, že bylo povinností žalobce, aby v souvislosti se svým podnikáním na území České republiky dodržoval právní předpisy České republiky.

Závěr

29. Žalobu soud shledal nedůvodnou, proto ji podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

Náklady řízení

30. Náhradu nákladů řízení soud žádnému z účastníků podle § 60 odst. 1 s.ř.s. nepřiznal, protože žalobce ve věci úspěch neměl a žalovanému v souvislosti s řízením náklady řízení nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly.

P o u č e n í : **Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.**
(§ 12 odst. 1, § 102, § 106 odst. 2 a 4 s.ř.s.)

V Plzni dne 14. června 2016

Mgr. Alexandr Krysl, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Lenka Kovandová